

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211232317
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7211232317.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Q. W. U., s.r.o., X., E. 5, zast. Tomáš Kušnír, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému U. W., nar. X.X.XXXX, C. XX, W. X., toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Annou Nagyovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice II, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 233,67 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 17C145/2012-51 zo dňa 7.11.2012 Okresného súdu Košice II takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 22,32 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet advokáta JUDr. Ambróza Motyku.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí zo dňa 7.11.2012, č.k. 17C 145/2012-51 konanie zastavil (I.), vrátil navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 9,87 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava(II.), navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania (III.), odporcovi nepriznal náhradu trov konania (IV.), navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 70,10 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia (IV).

Navrhovateľ návrhom podaným Okresnému súdu Košice II (ďalej len „súd“) dňa 15.11.2011 žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 233,67 eura s prísl. a nahradiť mu trovy konania.

Dňa 29.11.2011 vydal prvostupňový súd v predmetnej veci platobný rozkaz č. k. 35Rob/214/2011-17, ktorý ale prvostupňový súd zrušil uznesením č. k. 35Rob/214/2011-31 zo dňa 16.5.2012, nakoľko predmetný platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk. V ďalšom konaní vstúpil do konania na strane odporcu vedľajší účastník (oznámením zo dňa 13.3.2012), ktorý potom čo mu boli doručené procesné poučenia, podaním zo dňa 14.9.2012 vzniesol voči celej pohľadávke navrhovateľa námietku premlčania, navrhol súdu žalobu zamietnuť a uplatnil si voči navrhovateľovi náhradu trov konania. V reakcii na podanie vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu dňa 25.10.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť v celom rozsahu v zmysle ustanovenia § 96 Občianskeho súdneho poriadku, pričom navrhoval, aby súd konanie zastavil, vrátil navrhovateľovi súdny poplatok za návrh a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 96 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späť vzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späť vzatím nie je účinný, ak dôjde k späť vzatiu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späť vzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami prvostupňový súd konanie zastavil. Súhlas odporcu a vedľajšieho účastníka súd nezisťoval, nakoľko k samotnému späťvzatiu došlo skôr než sa začalo pojednávanie.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon“), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

Podľa § 11 ods. 4 zákona, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 zákona, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti; v prípade, že orgán štátnej správy súdov nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona. Finančný úrad vráti poplatok alebo preplatok poplatku do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia alebo písomného upovedomenia.

Nakoľko navrhovateľ uhradil za žalobný návrh súdny poplatok vo výške 16,50 eura, prvostupňový súd mu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia vrátil tento zaplatený súdny poplatok späť krátený, t. j. vo výške 9,87 eura.

Podľa ust. §146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Navrhovateľ svojim konaním zavinil zastavenie konania, nakoľko vzal svoj návrh späť a nepreukázal, že tak spravil pre správanie odporcu, ani to, že samotný návrh bol podaný dôvodne, preto nemá nárok na náhradu trov konania.

Odporcovi rovnako nepriznal voči navrhovateľovi náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Prvostupňový súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu a v konaní mu vznikli trovy titulom právneho zastúpenia vo výške 70,10 eur. Prvostupňový súd zaviazal na náhradu týchto trov navrhovateľa v súlade s ust. §146 ods. 2 O.s.p, nakoľko k zastaveniu konania došlo zavinením navrhovateľa, v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom a to bez uvedenia dôvodu. Súd neprihliadol na námietku navrhovateľa, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, nakoľko občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Rovnako súd neuznal ani námietku navrhovateľa, ktorou tento namietal úkon právnej služby prevzatie a príprava právneho zastúpenia, nakoľko mu nie je zrejmé ako sa právny zástupca vedľajšieho účastníka oboznámil so spisovým materiálom. Prvostupňový súd má za to, že právny zástupca vedľajšieho účastníka získal vedomosť o žalobe a mohol prevziať právne zastúpenie potom čo mu prvostupňový súd zaslal procesné poučenia spolu so žalobou a jej prílohami.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 165,97 eur 16,60 eur + 1,66 eur za každých aj začatých 33,19 eur prevyšujúcich sumu 165,97 eur.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Trovy právneho zastúpenia prvostupňový súd priznal z tarifnej hodnoty 233,67 eura, pozostávajúcich z navrhovateľom uplatnenej istiny v predmetnom konaní. Teda v tomto konaní predstavovala tarifná odmena za jeden úkon právnej služby 21,58 eura (16,60 + 3 x 1,66) a bola určená z vyššie uvedenej tarifnej hodnoty, teda z výšky nároku uplatneného navrhovateľom určeného pri začatí poskytovania právnej služby.

Trovy konania vedľajšieho účastníka ako si ich prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil podaním predloženým súdu dňa 14.9.2012 pozostávali z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby á 21,58 eura (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie na súd vo veci samej dňa 14.9.2012), režijný paušál za dva úkony právnej služby v roku 2012 á 7,63 eura a DPH vo výške 20% z tejto sumy vo výške 11,68 eura. Teda takto priznané trovy konania v celkovej výške 70,10 eur je navrhovateľ, v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p., povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, č. účtu: 0104681744/0900, VS: 1911192 do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník napadol včas podaným odvolaním žalobca. Uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, lebo v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na to, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Nakoľko zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, nemôže sa síce ako navrhovateľ brániť proti vstupu združenia do konania, avšak nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by

malo vplyv na rozhodnutie súdu. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, nevhodné, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a skutočnosť, že združenie samo bez právneho zastúpenia vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi Slovenskej republiky vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, prípadne v sporoch ich samo zastupuje, potvrdzuje, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom spore je nevhodné a účelové. Právnym zastúpením vedľajšieho účastníka dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nevhodnosti konania. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/36/2012, sp.zn. 13Co/40/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/100/2012. Na základe toho navrhol zmeniť napadnuté uznesenie tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu podal vyjadrenie aj vedľajší účastník. Poukázal vo svojom vyjadrení na čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej poukázal na čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ a na čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci v jednoduchej, skutkovo právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. O nároku vedľajšieho účastníka na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté. Vedľajší účastník na podporu svojho tvrdenia uviedol viaceré rozhodnutia napr. uznesenia KS v Prešove č.k. 18Co/16/2012-60, č.k.19Co /58/2012 , uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/92/2012, 16Co187/2012, 17Co/87/2012 a mnohé ďalšie. Uviedol, že aj vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „ rovnosti zbraní“. V predmetnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktáčnom procese. Tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodárna moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri naplňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Vedľajší účastník navrhuje odvolaciemu súdu , aby napadnutý výrok potvrdil ako vecne správny. Vedľajší účastník si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 22,32 eur.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolací súd preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, s poukazom na odvolacie námietky žalobcu považuje za potrebné dodať nasledujúce.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v súdnej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí

náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zaviazal žalobcu, ktorý tým že zobral podaný návrh na začatie konania v priebehu konania späť procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Neobstojí ani námietka žalobcu spochybňujúca nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník v konaní (§ 93 ods. 3 O.s.p.), teda aj právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcom na základe plnomocenstva (§ 28 ods. 1 O.s.p.) a úkony tohto zástupcu vo vzťahu k predmetu konania boli nepochybne účelné, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že až po vznesení námietky premlčania uplatneného nároku vedľajším účastníkom na strane žalovaného žalobca zobral podaný návrh v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť.

Vedľajší účastník mal aj v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada požadovaných trov (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.) a to vo výške 22,32 € pozostávajúcej za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 10,79 eur (§ 14 ods.3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej AT) a režijného paušálu vo výške 7,81 eur (§ 16 ods.3 AT) a 20% DPH vo výške 3,72 eur, teda celkove trovy odvolacieho konania vo výške 22,32 eur. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže aj vedľajší účastník má právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.